

Nu skal du gaa til Lægen, nu skal vi have Lægeeftersyn af dig! Derfor ønsker jeg, at der i Paragraffen skal staa, at Lægeeftersyn skal finde Sted ved Paamønstringen, naar Mandskabet gaar om Bord i Skibet, og at det gælder for alle, men at man ellers skal rette sig efter Lovens øvrige Bestemmelser, som giver nøjagtige Regler for, hvornaar Lægeeftersyn skal finde Sted; der skal være en særlig Grund dertil.

Begravelse efter dansk Skik kan man jo slet ikke foreskrive, sagde det ærede Medlem. I de tropiske Lande skal f. Eks. et Lig begraves i Løbet af et Døgn. Ja, jeg tænkte ganske vist ikke paa, hvor længe et Lig skulde henligge, inden det blev begravet, jeg tænkte nærmest paa Forholdene ved selve Begravelsen; jeg mente, at den burde foregaa under sømmelige Former; saaledes som vi er vant til ved Begravelse her i Landet. Der er nemlig Eksempler paa, at Begravelser ret ofte foregaar under højst usømmelige Former. Hvad jeg har villet, er, at man, naar nogen af Skibets Mandskab afgaar ved Døden ude paa Søen, skal have Sikkerhed for, at Begravelsen saa foregaar under saadanne Former, at det øvrige Mandskab føler, at det er en højtidelig Akt, der foregaar, noget alvorligt, der finder Sted, og ikke noget komplet ligegyldigt, som man bare maa se at faa ordnet hurtigst muligt uden Hensyn til Formerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Landlov sagde det ærede Medlem, at Kaptajnen jo maa vide, hvor meget Mandskab han har om Bord, ogsaa naar Skibet ligger i Havn. Ja, hvis der er særlige Forhold, som kræver, at Mandskabet ikke gaar i Land, saa ved Føreren jo, hvor Mandskabet er, og han kan da meddele det, at under de og de Forhold maa saa og saa mange af Mandskabet blive om Bord, akkurat ligesom det sker i Fabrikkerne, hvor der ikke arbejdes over, uden at det siges til Mandskabet. Men nu skal Mandskabet spørge, om det maa gaa i Land; Loven fordrer, at det spørger, om det maa benytte sin Fritid paa den Maade, og det er det, jeg beklager. Hvis det ærede Medlem kan være enig med mig i det, jeg ønsker, nemlig at Mandskabet bliver fritaget for at spørge, skulde det glæde mig meget. Kaptajnen maa selvfølgelig have Raadighed over det Mandskab, som nødvendigvis skal bruges om Bord, men jeg ønsker dog, at der ogsaa med Hensyn til Helligdagsarbejde skal foretages en Ændring, saaledes at det kun maa finde Sted, naar Manøvreringsforhold kræver det.

Baade det ærede Medlem Hr. Carl Sø-

rensen og det ærede Medlem Hr. Fraenkel har udtalt sig om mine Bemærkninger om, at en beruset Sømænd kan bringes om Bord tvangsmæssig. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde: Det er det bedste for ham. Det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen sagde: Det sker jo kun, naar han er ude med en Donner og laver Fest i Gaden. Jeg maa overfor denne sidste Udtalelse sige, at det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen maa ikke have lagt Mærke til, hvad der staar i Lovens Paragraf; der staar nemlig ikke noget om, at Sømændene skal have lavet Fest. Der staar — og det er det, der er en Forringelse af den gamle Sælov, det stod nemlig ikke der —, at Manden kan bringes om Bord ved Politiets Hjælp, naar han træffes beruset, selv om han altsaa ikke har lavet noget, selv om der ikke er det ringeste i Vejen med ham for øvrigt. Jeg mener, at skal vi have en saadan Bestemmelse om Søfolk, saa maa den samme Bestemmelse ogsaa gælde alle andre Borgere, saa maa ogsaa de transporteres bort — enten til deres Hjem eller til et andet Sted, hvor man nu maatte mene, de skulde hen —, hvis de træffes i beruset Tilstand. (*Fraenkel*: Det er saamænd ogsaa det bedste!). Det er muligt; jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det sikkert vilde være det bedste. Men lad os saa faa den Bestemmelse ind i den almindelige Lovgivning, saa skal jeg ikke have noget imod, at den ogsaa findes her. Men jeg vil ikke have Undtagelsesbestemmelser for Sømændene i Land, Bestemmelser, som kun gælder for dem, men ikke for andre Borgere. Det ærede Medlem sagde, at i de sydlige Lande kunde Sømændene risikere at blive lagt ind i forfærdelige Arreste, hvor det vrirmede med Utøj, hvor de kunde faa smittefarlige Sygdomme o. s. v. Ja, jeg tvivler ikke om, at dette er rigtigt; men den danske Sæmændslov gælder jo ikke for de sydlige Lande, saa af Hensyn til disse spiller det ingen Rolle, hvad der staar i vor Lov.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel var enig med mig i, at Forhyringen burde være gratis. Dette glæder jeg mig i høj Grad over. Det vilde være meget ønskeligt, om vi kunde faa Spørgsmaalet om Sømændenes Forhyring ordnet. Den højtærede Minister vilde ikke være med dertil, Ministeren ønsker altsaa, at Sømændene bestandig skal være de eneste Arbejdere i Danmark, der skal betale for at faa Arbejde anvist. Det beklager jeg i høj Grad. Jeg indser ikke, at der er nogen som helst Grund til, at vi skal opretholde dette meningsløse Forhold. Den højtærede Minister mente med Hensyn til dette Spørgsmaal end-